

Toelichting op de verordening sociaal domein gemeente Eemnes 2018

Artikel 7.1.1 Algemene voorzieningen

Voorbeelden van algemene voorzieningen zijn inloop en activiteiten in een buurthuis en gemeentelijke begeleiders die lichte begeleiding aanbieden en vinger-aan-de-pols contacten hebben met kwetsbare inwoners. Soms is er een lichte toegangstoets, waarbij wordt nagegaan of de activiteit passend is en iemand tot de beoogde doelgroep behoort, bijvoorbeeld bij een inloop voor mensen met geheugenproblemen. De organisatie die de activiteit organiseert, bepaalt of iemand tot de doelgroep behoort. Een beschikking van de gemeente is niet nodig.

Algemene voorzieningen zijn voorliggend aan voorzieningen waarvoor een gemeentelijke indicatie nodig is. Dit betekent dat als een algemene voorziening volstaat voor de ondersteuning, een inwoner niet in aanmerking komt voor een indicatie. Zo is bijvoorbeeld de begeleiding door gemeentelijke begeleiders en door sociaal werkers van een welzijnsorganisatie voorliggend aan geïndiceerde begeleiding.

Artikel 7.1.2 Criteria voor een maatwerkvoorziening

Artikel 7.1.2 lid 1

Elke inwoner met wie een gesprek is gevoerd, krijgt een persoonlijk plan van aanpak (PvA). Het PvA is een weergave van het met de inwoner gevoerde gesprek en geeft een totaalbeeld van de situatie en (indien van toepassing) de passende oplossing voor de hulpvraag van de inwoner.

Een maatwerkvoorziening is een voorziening, die is afgestemd op de persoonlijke situatie van de inwoner en die gericht is op het behouden of het verbeteren van de zelfredzaamheid en participatie van de inwoner.

Artikel 7.1.2 lid 6

Bij onderzoek naar de mogelijkheden voor verhuizing, spelen zowel de persoonlijke aspecten als de feitelijke mogelijkheden een rol. De verhuismogelijkheden zijn groter bij een inwoner, die al langere tijd is ingeschreven bij Woningnet. De verantwoordelijkheid om in te spelen op een toekomstige verhuizing is groter bij een inwoner die al regelmatig is gewezen op het belang van inschrijving bij Woningnet. Wanneer een inwoner met een koophuis mogelijkheden heeft om binnen afzienbare tijd een geschiktere woning te kopen, dan is verhuizing mogelijk de goedkoopst compenserende oplossing.

Artikel 7.1.3 Weigeringsgronden maatwerkvoorziening

Artikel 7.1.3 lid 1 onder b

Wanneer een inwoner bijvoorbeeld zelf al een traplift of een rolstoel heeft aangeschaft of besteld zonder voorafgaande toestemming van het college, dan wordt deze voorziening achteraf niet vergoed.

Artikel 7.1.3 lid 1 onder c

De bedoeling van dit artikel is om vast te stellen óf de omstandigheden bij schade/verlies aan de cliënt zijn toe te rekenen, zo ja in welke mate en dan vervolgens vast te stellen in welke mate de cliënt geheel of gedeeltelijk tegemoet moet worden gekomen in de door verlies/schade veroorzaakte kosten. Wanneer een voorziening namelijk beschadigd is of verloren is gegaan door nalatigheid of onzorgvuldig gedrag van de cliënt, dan is het niet de bedoeling dat de gemeente deze kosten (volledig) moet betalen. Wát verstaan moet worden onder nalatigheid en onzorgvuldigheid en de mate daarvan, is maatwerk. Het niet afsluiten van een scootmobiel of deze niet plaatsen in een afsluitbare ruimte, waardoor deze gestolen is, kan je iemand met beginnende dementie of een verstandelijke beperking bijvoorbeeld minder aanrekenen dan een inwoner met uitsluitend een lichamelijke beperking. En wanneer een maatwerkvoorziening sneller slijt dan gebruikelijk, doordat iemand er onzorgvuldig

mee omgaat en daar al meerdere malen op gewezen is, dan is het niet de bedoeling dat de gemeente telkens alle reparatie- en/of vervangingskosten betaalt.

Artikel 7.1.3 lid 1 onder e

Onder algemeen gebruikelijke diensten, hulpmiddelen of woonvoorzieningen verstaan we in ieder geval:

- Rollator
- Fiets
- Elektrische fiets
- Fiets met hulpmotor
- Fiets met lage instap
- Bakfiets
- Fietsbank
- Aanhangfiets
- Loopfiets
- Snorfiets
- Tandem
- Automatische transmissie voor auto
- Rembekrachtiging in auto
- Stuurbekrachtiging auto
- Automaat auto
- Bromfiets
- Brommobiel
- Buggy
- Auto
- Autoaccessoires
- Bagagetas, boodschappenmand, boodschappennet voor rolstoel of scootmobiel
- Verhoogd toilet/toiletverhoger
- Hangtoilet
- Thermostaat kraan
- Zonwering
- Eenvoudige douche of toiletstoel

- Douchekruk
- Badplank
- Drempelhulpen tot 3 cm
- Hendelmengkraan
- Inductie en Keramische kookplaat
- Douchekop en glijstang
- Zonwering inclusief elektrische voorziening
- Wandbeugels 30cm en 60cm
- Intercom
- Wasmachine/wasdroger
- Bad
- Douche of douchecabine
- Antislipvloer
- Tweede trappleuning
- Keukenapparatuur
- Keukenblad
- Automatische garagedeuren
- Luchtbevochtigers

Deze lijst is niet limitatief. Per hulpvraag zal er beoordeeld worden of het om een algemeen gebruikelijke voorziening gaat.

Artikel 7.1.3 lid 2 onder b

Wanneer het gaat om een (elektrische) deurdranger op een gezamenlijke toegangsdeur in een wooncomplex dat niet (uitsluitend dan wel voornamelijk) bestemd is voor ouderen en de deurdranger nodig is voor de cliënt om de eigen woning te bereiken én wanneer verhuizen niet de beste optie is, dan kan hiervan gemotiveerd worden afgeweken.

Artikel 7.1.3 lid 2 onder h

Op basis van jurisprudentie is de gemeente niet gehouden om een voorziening te verstrekken aan bewoners van woonvormen, waarbij met een Wlz-indicatie wonen en zorg onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn en waarbij de voorziening op basis van

de aard van de beperking van de bewoners periodiek nodig is. Zo is bij mensen met dementie bekend dat er ook regelmatig fysieke beperkingen voorkomen, waardoor een standaardtilift tot de standaard uitrusting moet behoren. Wanneer aantoonbaar is dat een voorziening niet regelmatig nodig is voor het type bewoners van de woonvorm, maar éénmalig voor één specifieke bewoner, dan kan de voorziening wel worden verstrekt vanuit de Wmo.

Artikel 7.1.3 lid 4

De draagkrachtnorm van 200% van het bruto minimumloon is nodig omdat we willen toetsen of een inwoner financieel zelfredzaam is en daardoor in staat is om zelf particuliere hulp te betalen. Veel inwoners met een hoger inkomen, die in staat zijn om het huishouden zelf te doen, maken namelijk gebruik van een particuliere hulp. Het is dan denkbaar dat ze ook gebruik maken van een particuliere hulp, wanneer ze (fysiek) niet meer in staat zijn om zelf het huishouden te doen.

Als basis voor de draagkrachtnorm wordt het minimumloon vanaf 21 jaar inclusief vakantiegeld gehanteerd. Dit bedrag wordt halfjaarlijks geïndexeerd. De draagkrachtberekening voor financiële zelfredzaamheid gaat uit van 200% van dit bedrag (200% komt in juli 2022 overeen met een bedrag van ca. € 44.500). Onder inkomen verstaan we het belastbaar inkomen, zoals dit wordt vastgesteld door de Belastingdienst op grond van de Wet op de Inkomstenbelasting. Het vermogen wordt buiten beschouwing gelaten.

Om het recht op huishoudelijke hulp vanuit de Wmo te kunnen beoordelen, worden bankafschriften opgevraagd van de rekening(en), waar het inkomen op wordt gestort en waarvan zorgkosten worden afgeschreven. Het gaat daarbij om afschriften van de maand voorafgaand aan de aanvraag. Bij twijfel of het om het totale inkomen gaat kan de aanvrager naar een IB-formulier gevraagd worden.

Door middel van een draagkrachtberekening wordt gekeken of de aanvrager, nadat alle aanvullende zorgkosten in mindering zijn gebracht op het gezamenlijke inkomen van het huishouden, in staat is om de huishoudelijke hulp zelf te betalen. Ook de kosten

voor hulp bij het huishouden moeten worden meegewogen: het aantal uur dat voor de inwoner nodig is en het gangbare uurtarief voor particuliere hulp. Het is namelijk niet de bedoeling dat een inwoner bijvoorbeeld door een hogere indicatie dan de standaard module van het KPMG–HHM normenkader alsnog onder de draagkrachtnorm zakt.

Is het gezamenlijk inkomen van het huishouden na toepassing van de draagkrachtberekening hoger dan de draagkrachtnorm, dan wordt de aanvraag afgewezen, mits de zorg op de markt beschikbaar is en de op de markt geboden voorziening voor de aanvrager passend is. Een aanvraag voor een pgb om daarmee de particuliere/informele hulp te betalen wordt onder dezelfde voorwaarden afgewezen.

Om zelfredzaam te kunnen zijn, is nodig dat de hulp bij huishouden op de markt wordt aangeboden en passend is voor de aanvrager van huishoudelijke hulp vanuit de Wmo. Ook wordt onder zelfredzaamheid verstaan dat iemand in staat is om zelf hulp bij het huishouden te regelen. Wanneer een inwoner hulp bij het huishouden wel zelf kan betalen, maar niet zelf kan regelen, wordt nagegaan of iemand in zijn netwerk het regelen van een huishoudelijke hulp op zich kan nemen. Wanneer dat niet mogelijk blijkt, kan overwogen worden of iemand uit het gemeentelijke begeleidingsteam dit op zich kan nemen.

In voorkomende gevallen, waarin de toepassing van de draagkrachtnorm tot onbillijkheden van overwegende aard leiden, kan de hardheidsclausule als bedoeld in artikel 8.2.2 van de verordening worden toegepast. Hieraan kan gedacht worden als het besteedbaar inkomen lager is door schuldsanering of door hoge woonkosten in verband met terugval in inkomen.

Artikel 7.2.1 Regels voor het persoonsgebonden budget (pgb)

Artikel 7.2.1 lid 3 onder b

Door grootschalige inkoop kan een gemeente een Wmo voorziening tegen een gunstige prijs afnemen. Dit is de goedkoopst compenserende oplossing. Wanneer een inwoner er zelf voor kiest om een maatwerkvoorziening, zoals een hulpmiddel, via een pgb aan te schaffen, dat is dat de eigen keuze van de inwoner. Hierdoor is het redelijk, dat de

inwoner de meerkosten voor eigen rekening neemt, ook omdat een dergelijke voorziening eigendom wordt van de inwoner.

Wanneer het gaat om een woningaanpassing door een niet gecontracteerde aannemer (in de kennissenkring), die de noodzakelijke werkzaamheden voldoende compenserend en goedkoper uit kan voeren dan een door de gemeente gecontracteerde aannemer, wordt deze lagere prijs aangehouden. Dit is immers de goedkoopst compenserende oplossing. Wanneer aantoonbaar is dat de door de gemeente gecontracteerde aannemers niet binnen de voor de cliënt *noodzakelijke* termijn kunnen uitvoeren en een andere erkende aannemer de *noodzakelijke* werkzaamheden voor een *marktconforme* prijs wel uit kan voeren binnen deze termijn, *kan* maatwerk worden geleverd door deze hogere kosten toch te vergoeden.

Artikel 7.3.1 Regels voor eigen bijdrage in de kosten van een algemene voorziening

De eigen bijdrage voor een Wmo voorziening is ook voor inwoners op minimum niveau op te brengen. Er wordt daarom niet standaard afgezien van het innen van een eigen bijdrage voor minima. Alleen door toepassing van de hardheidsclausule kan hier gemotiveerd van worden afgeweken (bijvoorbeeld in sommige gevallen van schuldhulpverlening).

Artikel 7.3.2 Regels voor eigen bijdrage in de kosten van een maatwerkvoorziening en pgb

Arikel 7.3.2 lid 1

Zolang als een cliënt gebruik maakt van een doorlopende voorziening, zoals begeleiding of hulp bij het huishouden, is een eigen bijdrage verschuldigd (abonnementstarief). De bijdrage voor maatwerkvoorzieningen of pgb zijn maximaal de kostprijs, maar niet meer dan het abonnementstarief van € 19,- per maand met uitzondering van de maatwerkvoorziening Beschermd wonen, daar kan de eigen bijdrage hoger zijn. Wanneer een eenmalig verstrekte voorziening (zoals een hulpmiddel of een woningaanpassing) is afbetaald en er geen gebruik gemaakt wordt van lopende voorzieningen, dan is er geen eigen bijdrage meer verschuldigd.

Artikel 7.4.3 Financiële tegemoetkoming bezoekbaar maken woning

Om goed vast te kunnen stellen óf en welke aanpassingen noodzakelijk zijn voor het bezoekbaar maken van een woning ten behoeve van iemand, die geen cliënt is (omdat deze zelfstandig buiten de gemeente woont of een Wlz-indicatie heeft), kan het nodig zijn dat deze bij het gesprek aanwezig is, zodat de consulent inzicht krijgt in de aard en mate van de beperking. Voor mensen, die in het verleden cliënt waren bij de gemeente, is dit veelal niet nodig.

Bij het bezoekbaar maken van een woning ten behoeve van een minderjarig kind, dat met een Wlz-indicatie buiten de gemeente woont, kán de hardheidsclausule worden toegepast, wanneer het (in het weekend) gedurende een langere periode regelmatig bij de ouders logeert en er hiervoor meer aanpassingen nodig zijn dan alleen entree, woonkamer en toilet. Dit is altijd maatwerk, waarbij ook een rol speelt hoe lang de ouders het naar verwachting vol kunnen houden, dat hun kind regelmatig bij hen logeert.

Artikel 7.4.4 Financiële tegemoetkoming sportvoorziening

Wanneer een sportvoorziening bijdraagt aan de participatie van een inwoner, wordt deze verstrekt. Wanneer een inwoner al op meerdere fronten gecompenseerd is om te kunnen participeren, voldoende beweegt en een sportvoorziening iets extra's betekent, hoeft deze niet automatisch vergoed te worden. Dit is maatwerk.

Het is de bedoeling dat een inwoner bewust kiest voor een bepaalde sport en niet telkens wisselt van sport en dan een nieuwe sportvoorziening aanvraagt. Ook is het de bedoeling dat de inwoner zorgvuldig omgaat met de voorziening. Daarom wordt een sportvoorziening maximaal eenmaal per drie jaar verstrekt. Wanneer het echter, bijvoorbeeld door een aantoonbare verandering in de beperking, noodzakelijk is om van sport te wisselen, dan kan de hardheidsclausule worden toegepast en kan eerder dan drie jaar een nieuwe sportvoorziening worden verstrekt.

Aldus vastgesteld in de vergadering van burgemeester en wethouders van de gemeente Eemnes op 31/1/2023.

de secretaris,

de burgemeester

Mw. drs M.B.E. van den Berg

Dhr. R. van Benthem RA